

Bazen eşim bana kızıyor...ben de ona kinim daha da çok artıyor ve onun hatalarını araştırmaya başlıyordum... o bana laf söyler de ben ona laf diyemezmiyim.... sonra bu çok defa böyle devam edince.... bir gün dedim ki ya nerde hata yapıyorum.... Bunu sorunca cevaplar yağmur taneleri gibi akıl perdemden içeri girdi... soğuktan dona kalan nefsim ise o yağmur tanelerine hiçbir müdahale yapamadı... öyle bir hal ki içimde bir ses başladı sıralamaya o her bir şeyi söylerken nefsim iyice kabuguna çekildi ve ikna oldu... evet burada hata yapmışım... peki yarayı açtık içindeki irini boşalttık ama öyle mi bırakılacaktı... oranın kapanması için eczane eczane ilaç aradı... kah kişisel gelişim kitapları.. kah terapiler... ve bu arada Risale ile istigaldim ama... sonra hayatım da yıkım olacak. Bir olay... ve Yusuf misali kuyuda.... ne yapabilir de bu kuyudan çıkabilirdim.... hafsalama doldurduğum felsefi kitaplarla mı... yoksa gaflet çukurunda yuvarlanan yakınlarımla mı... ve o an imtihanında olugumu aslında fark bile edememiştim... sonra sır katibi bir arkadaşım aradı ve bana nuru bir ip uzattı.. o an ne yapabilirdi ki... tutmaktan başka çaresi var mıydı? tuttu... ve bir baktı ki... Yıllardır arayıp durduğu eczane eczane dolandığı ilaç aradığı şey elinin altında imiş ama ben boğazına kadar gaflet çukurunda düşmüş ben onu fark edememişim... peki çıktım kuyudan ama tekrar beni kabul eder miydi... peki denemekten başka bir çaresi var mıydı ...yok....hers eyi kenara bırakıp sarıldım ona.... onu öyle çok özlemiştim ki... sesine.... bana hitap etmesine... beni anlayıp aynı duyguları paylaşmasına... beni teselli etmesine... istediğim her an muhabbet edebileceğim... benden sevgisini esirgemedi... ya beni yeniden kapı içine almasaydı halim ne olurdu ki.....ahhh risalerim

Kırmızı kitaplarım ben sana layık bir talebe olamadım yaa....verdiği ilaçlar yaralanmı şefkatle sıvazlıyor... bana yeniden kol kanat geriyordu.... beni yeniden sevgisinin gölgesine almıştı... 5 aylık panik atak nöbetlerini iyileştirmiş... Üstadının tebriklerine mazhar olmuş... başardın onları yenmeyi diye beni teşci ediyordu...Sahi hangi hoca talebesine gece ve gündüz sürekli takib altında tutuyordu....hangi hoca talebesinin aklına ve kalbine gelenleri bilip talebesi ona demeden onunla konuşuyordu...ahh muhabbet kitaplarım..

Hala sana layık bir talebe olamadım ya affet beni